

F R O N T E N.

Torsdag, den 3. januar 1942.

Krigsnytt.

Østfronten. Russiske ubåter har senket 3 fiendtlige transportskip i Ishavet.

På Leningradfronten går russerne fram, både mot nord og mot sør-vest. De har satt i gang en offensiv på avsnittet mellom Ladoga og Onega. Engstelsen i Finland stiger stadig, og avisene gir uttrykk for at Finnlands mål er nådd, og at en må kunne vente at russerne ikke går til en alminnelig offensiv mot Finland. Arbeiderorganisasjonene har bedt regjeringen være oppmerksom på de harde vilkår de lever under. De angrepene som russerne er gått i gang med etter å ha overskredet elven Swir, tyder ikke på at de har til hensikt å la finnene i fred.

Moskva-fronten er stadig gjenstand for de hardeste kampene. Særlig voldsom er striden ved Moshaisk, vest for hovedstaden. Her faller gjennomsnittlig 2000 tyskere om dagen. Etter de 5 første dagene i året lå 10,000 mann igjen på slagmarken. Den russiske knipetang ved Moskva har sin nordlige arm ved Kalinin, og den sydlige armen ved Moshaisk. For å unngå en katastrofe ved Moshaisk sender tyskerne fram forsterkninger i all hast. Disse kommer til dels helt fra Polen. Moshaisk skal for enhver pris holdes fordi byen utgjør et ledd i den "forkortede" frontlinje som Hitler har gitt ordre til skal holdes i hele vinter.

Midtfronten er heller ikke noe fredens paulun for tyskerne. Russerne har tatt igjen 750 kvadratkilometer i dette avsnittet. Den nye forsvarslinje går gjennom Orel, og lenger sør gjennom Kursk, og nå tvinges tyskerne jevnt og sikkert tilbake mot disse byene.

En ny "bombe" er igjen sprunget på Sørfronten. Timosjenko har ikke sjenert seg for å spille tyskerne et nytt puss idet han har landsatt tropper ved Eupatoria på vestsiden av Krim, et godt stykke nord for Sebastopol. Mannskapene understøttes av russiske flåtestyrker, og er alt kommet i kontakt med fienden. Landssetting av nye tropper fortsetter fremdeles, og tyskerne synes ute av stand til å hindre det. De trues altså nå fra to kanter. Russerne har erobret en flyplass ved Feodosia, og herfra understøtter styrtbomberfly operasjonene. I den nordlige del av Donets-området går russerne på.

Molotov overrakte det diplomatiske korps i Moskva en note igår, hvor han sier at russerne aldri kommer til å stikke sverdet i sliren for de har fått hevn over tyskerne. De har meget å hevne. Nazihordenes opptreden i de erobrede byene har vært grusom. I Lemberg har de myrdet 5000 sivile, i Odessa 3000, i Mariopol 3000, i Kertsj 7000, i Dnepropetrovsk 10500 osv. Russerne vil aldri glemme disse misgjerninger, sa Molotov.

Verdenspressen er sterkt opptatt med spørsmålet om tyskerne virkelig trekker seg tilbake i overensstemmelse med den ofte omtalte plan. Man synes ikke å ha noen større tro på denne påstanden. New York Times sier det er tydelig at det ikke er en planlagt retrett. Dertil er det en meget for kostbar affære. Den linje de påstod de ville holde, er allerede brutt på enkelte punkter. Svensk presse spør seg hvordan det kan ha seg at et dusin tyske divisjoner er blitt opprøvet og delvis ødelagt de siste ukene. ER det en del av de planlagte tilbaketrekninger?

Det meldes offisielt i Washington at det er oppstått spenning mellom Hitler og hans generaler som er oppmerksomme på

at krigen ikke lenger kan vinnes. Den koster forferdelige ofre. 25000 tyske offiserer er falt på Østfronten.

Libya. Fra kamphandlingene i Libya innløper ikke mange meldinger. De viktigste synes å være at britene driver et iherdig bombardement på de tyske og italienske forsyningslinjene. En del aksetropper har trukket seg tilbake til Halfaia-passet ved den egyptiske grense hvor de nå angripes av britene. De utgjør den siste rest av motstand i Øst-Cyrenaika. Det hersker adskillig uenighet mellom tyskerne og italienerne. Det vakte sensasjon da general Schmitz plutselig overga Bardia. Selv forklarte han det slik at han ikke kunne ha noe håp om å vinne med så mange italienerne under seg.

Ødeleggelsen av forbindelseslinjene mellom Italia og Tripolitania er sannsynligvis den viktigste delen av Libya-krigen. Utgangspunktene for denne forbindelsen, Napoli og Tripoli bombarderes av britiske fly uten opphold. Søndag foretok tunge Wellington bombefly et overraskende angrep på flyplassen Castel Vet-rano på Sicilia. Tyske fly har operert herfra, og større troppestyrker var samlet for å settes over til Tripolitania. Angrepet varte i 8 1/2 time. De britiske flyene kom fra Malta, som aksene har et særlig godt øye til for tiden. Angrepet kom tydeligvis helt uventet på fiende, som ikke fikk tid til å sette seg til motverge. 44 fly ble ødelagt på bakken, flere startbaner spolert og hangarene satt i brann. Dessuten ble troppeansamlinger beskyttet med mitraljøser.

Stillehavet. På Malaya øker det japanske press stadig. De har fått i land store styrker, også mekaniserte, og engelskmennene har måttet trekke seg ytterligere tilbake og innta nye stillinger. Japanerne foretar flyangrep på Singapore. På Fillippinene utfolder japanerne stor aktivitet. De prøver å opprette flåtebasis ved Davao. De blir dog utsatt for farlige angrep fra amerikanske fly. Iforgårs ble to japanske destroyere senket og det ble oppnådd tre fulltreffere med torpedoer på et slagskip.

Angrep på norskekysten. Det meldtes igår offisielt fra London at kombinerte sjø- og luftstridskrefter den 6. januar foretok et nytt angrep på norskekysten i Hellefjord mellom Bergen og Trondheim. Det var dessverre få tyske skip i farvannet, men det ble senket et middels stort. En fabrikk ble beskyttet og skadd. I Florø ble en annen fabrikkangrepet med kanonild. Man fyrte imidlertid bare få skudd, for ikke å skade byen. Samtidig ble Sola flyplass bombet. Britene led hverken skade eller tap.

Roosevelt holdt iforgårs en stor tale om rustningsindustrien i den amerikanske kongress. Han la fram verdens største budsjett. Det er på 56 milliarder. U.S.A. er villig til å betale hva det enn måtte komme til å koste for å føre krigen "to its bitter end". De nødvendige tilleggsbudsjetter vil følge senere, sa presidenten. Amerika skal være demokratienes arsenal. Han la fram planen for rustningene i 1942 og 1943. I år skal U.S.A. lage 60,000 fly, 45,000 tanks, 20,000 luftvernkanoner og 8 millioner tonn skip. Neste år skal landet produsere 125,000 fly, 75,000 tanks, 35,000 kanoner og 10 millioner tonn skipstonnasje. Etter at Roosevelt hadde talt, bekreftet direktøren for den amerikanske industri at disse tall var nøkternt regnet. Sjefen for en stor flyfabrikk uttalte at det var bare å brette ermene opp og gå i gang. "Vi kan jo lage 60,000 fly til å begynne med", sa han.